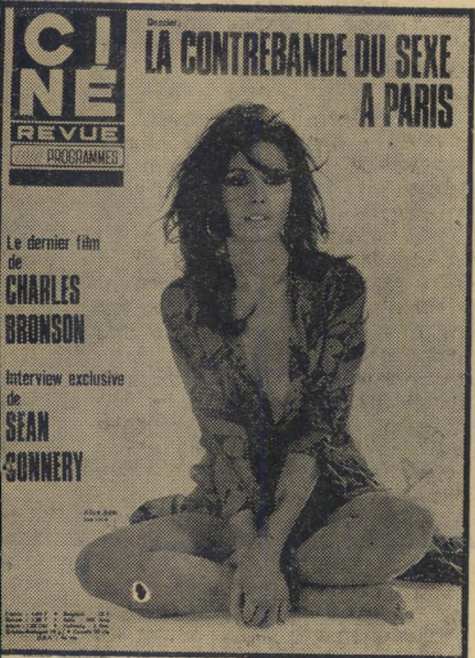

(המשך מעמוד 25)

את 36 הקילומטרים המפרידים בין באר-שבע לכפר ירוחם, סיימה קורט לספריה. תוך זמן קצר הפכה לספריה הצמרת ב-באר-שבע, הקימה לעצמה מספרה משלה. זה עדיין לא הספיק לה. היא לטשה את עיניה אל המספרה המהודרת של מלון נאות מידבר. לאחר כמה חודשים, היה לה כסף לשלם את התשלום הראשון עליה. בינתיים הספיקה גם להתחתן עם קיבוץ-ניק לשעבר בשם רפי דגן. בעיני תושבי כפר ירוחם, היא השיגה את כל מה שאפשר לרצות להשיג בחיים. היא היתה יפה, עשירה ונשואה. בעיניה עצמה, היתה זאת רק התחלה.

השער האחורי של אדר
במקום מספרה צה"ל

לאחר שהתגרשה מבעלה, חיסלה במהירות את עסקיה — במטרה להתקדם הלאה. "תל-אביב לא ענינה אותי", היא אומרת. "אני ראתי את כל העולם."

עכשיו העולם רואה אותה — רי-אפילו משלם כסף בשביל התענוג. ה-משיצים טוענים שכל הצלחתה באה לה בעיקבות קשריה הרומנטיים עם המפיק והבמאי האיטלקי המפורסם, רימונדו קסי-טלי, שקידם בעבר את הקריירה של סילבה קוציגה, נשט את האחרונה לטובת עליזה, שיתף אותה בשנים מסרטי האחרונים. אבל לפני שהיכרתי את קסטלי, כבר עשי-תי ארבעה סרטים בתפקידים ראשיים" אומרת עליזה, ומוסיפה את המשפט המוכר: "אנחנו ידידים בלבד."

בלבד או לא בלבד — כל מי שעקב אחרי התפתחות הקריירה של עליזה אדר, בסר-טים ומעל שערי גדולי השבועונים באיטליה ובארצות אירופה האחרות אינו יכול להת-יחס אל קסטלי יותר מאשר קטליוטור. "אנחנו כולם מתגאים בה", אומר אחד משלושת אחיה, שמעון. "אמא שלי הגיעה אפילו לידי כך שהיא מכריחה אותי ללבוש שורטס", אומרת עליזה.

ליזה יודעת לדאוג לתדמיתה הציבורי רית שלה. היא אינה מצטלמת בעירום מלא (בעירום חלקי — רק אצל צלמים בעלי שם בינלאומי כמו לוקרינז) היא שולפת בקלילות סיפור על קריירה צבאית ("מה יש? הם אוהבים את זה!") מכחישה את קיומם של קשרים אינטימיים בינה לבין כל אחד, מורידה כמה שנים מגילה (ואינה מתביישת להודות בכך באוזני העיתונות הישראלית) וטוענת בלהט כי מה שמפריע לה ליהנות מהצלחתה הגדולה — הוא רק מצבה הביטחוני הגרוע של ישראל. אבל תוך מן הראגה לגורל האומה הרחוקה, היא מרגישה טוב, תודה. "רק עוד דבר אחד מפריע לי", היא אומרת. "לפעמים כי אשר הספר שמטפל בי לא יודע את העבודה, אני משתגע. כשאני מנסה ללמד אותה, הוא אומר לי לא להתערב בדברים שאני לא מבינה בהם. ברגעים כאלה, אני מתה להגיד לו שאני מבינה ועוד איך. אבל את הסיפור על המספרה הוצאתי מן ההיסטוריה שלי. במקום זה הכנסתי את הסיפור על הצבא. אז אני מוכרחה לשתוק".
מה שנקראה: שתיקה שזה נזהב.

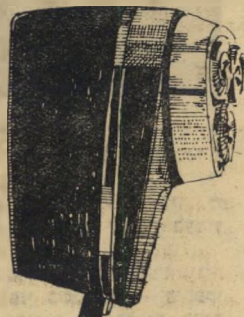
בעידן הסילון

נכח את חברשת הגלוח, המים והסבון

עבור לגלוח חשמלי, עם פיליפס

אתה הגבר החי במאה ה-20 בעידן הסילון, האם הנך מתגלח עדיין בשיטה הישנה, אם כן, הצטרף למאה מליון (100.000.000) הגברים הנהנים כל יום מגלוח חשמלי — של פיליפס כמובן.

PHILIPS

חמיצ' אזה יותר

פיליפס

עודד גרודצקי — הסמנכ"ל שהוא גם מנכ"ל — מנהיג חידושים בשרות

לפתור ע"י הקמת שרות חדש — ניידת אמפא. הניידת תכלול בשלב ראשון 5 מכוניות שרות צבועות באדום (להבדיל מהמכוניות הכחולות של "אמפא"), המצוידות בקשר אלחוטי למוקד (טל. 622341, 10 קווים רצוי-ים), המפנה אותן לטיפול במקרים דחופים בלבד. כמקרים דחופים יסווגו מקרים של קלקול מקררים בבית בו יש חולים או פגועות וכן קלקול מכשירים בצורה העלולה לגרום נזק לרכוש. פרט לקריאה טל-פונית למרכז הפיקוד, יוכל גם מנוי השרות לעצור ברחוב ניידת ולבקש את עזרתה במישרין או להעברת הודעה על התיקון הדחוף הנדרש למרכז השרות. בשלב ראשון תופעל הניידת בגוש דן ואם הנסיון יוכיח עצמו, יורחב השרות גם לערים אחרות. הניידת עצמה מצוידת במלאי חלפים המספיק לתיקונים דחופים והיא למעשה מעין "בית מלאכה" קטן על גלגלים.

מחשבו עסתובבות במרחבי גוש דן 5 מכוניות אדר-מות, מוכנות לכל קריאה.

מה יעשה אזרח, אב למשפחה רבת ילדים, שהמקרה שלו פסק לפתע מלפעול? אף חברת שרות גדולה המספקת שרותים לרבבות מנויים מתקשה לספק שרות דחוף מסוג זה.

בעיה מסוג זה ובעיות אחרות הקשורות במתן שרות תופשות היום מקום חשוב בכל חברה, לא פחות מבעיות ייצור או שיווק. החלטתו של הצרכן לקנות מוצר של חברה מסוימת, דווקא, מושפעת לא פעם מטיב השרות שמספקת אותה חברה.

הוכחה למצב זה מהווה העובדה שב"אמפא" חברת השיווק והשרות למוצרי "אמקור" ממונה של השרות סמנכ"ל החברה, עודד גרודצקי.

עודד גרודצקי (32), אב לשניים, בן הדור השני ב"אמפא" (אביו, זאב גרודצקי ז"ל, היה מייסד החברה), משרה מרווחו הצעירה על הנעשה בממלכתו. את בעיית המקררים הדחופים, לדוגמא, הוא מנסה